

§ 234

Oikaisuvaatimus lakipalvelut-yksikön päällikön vahingonkorvauspäätöksestä 13.6.2019 § 193 (kompastuminen)

HEL 2018-008678 T 03 01 00

Päätös

Kaupunkiympäristölautakunta päätti hylätä lakipalvelut-yksikön päällikön vahingonkorvauspäätöksestä 13.6.2019 (193 §) tehdyn oikaisuvaatimuksen.

Muutoksenhaun kohteena oleva päätös

Kaupunkiympäristön toimialan lakipalvelut-yksikön päällikkö on 13.6.2019 päätöksellään (193 §) hylännyt Tyynenmerenkatu 2 kohdalla 7.8.2018 noin kello 7.30 tapahtuneeseen kompastumiseen liittyvän vahingonkorvausvaatimuksen. Päätös on nähtävillä kokonaisuudessaan päätöshistoriassa.

Esitetyt vaatimukset ja niiden perusteet

Hakija on toistanut oikaisuvaatimuksessaan vaatimuksensa vahingonkorvauksesta Tyynenmerenkatu 2 kohdalla 7.8.2018 tapahtuneeseen kompastumiseen liittyen. Oikaisuvaatimus on kokonaisuudessaan päätöksen liitteenä ja nähtävillä lautakunnan kokouksessa.

Perustelut

Lautakunta päätti, että lakipalvelut-yksikön päällikön päätöksen lopputulos pysytetään korjaavin ja täsmentävin perusteluin.

Kaupungin hankkima uusi selvitys osoittaa, että Tyynenmerenkatua ei ole luovutettu yleiseen käyttöön. Katu on kuitenkin ollut valmis ja yleisessä käytössä vahingon tapahtuma-aikaan.

Maankäyttö- ja rakennuslaissa (86.3 §) on säädetty, että kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetussa laissa tarkoitetut velvollisuudet alkavat, kun katu tai kadun osa tyydyttää asemakaavan mukaisen toteutuneen maankäytön tarpeen ja sitä koskeva kunnan päätös (kadunpitopäätös) on tehty. Samasta ajankohdasta katsotaan katu luovutetuksi yleiseen käyttöön.

Vahingonkorvausvelvollisuuden syntymistä ei siten tässä tapauksessa ole mahdollista arvioida kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain (31.8.1978/669) nojalla, sillä vahinkopaikan kadunpitovelvollisuus ei ole alkanut.

Maankäyttö- ja rakennuslain (86.1 §) mukaan kadunpitovelvollisuus alkaa, kun asemakaavan mukaisen toteutuneen maankäytön liikennetarve sitä edellyttää eikä kadun rakentamisesta kunnalle aiheutuvia kustannuksia ole pidettävä kohtuuttomina kadun rakentamisella tyydytettävään liikennetarpeeseen verrattuna.

Kaupungilla on ollut maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitettu kadunpitovelvollisuus vahinkopaikasta vahingon tapahtumahetkellä. Myös kiinteistö ja katu vahinkopaikan kohdalla ovat kaupungin omistuksessa.

Kaupungin vahingonkorvausvastuuta arvioidaan ko. tapauksessa vahingonkorvauslain nojalla.

Vahingonkorvausoikeudessa syntyneen korostuneen huolellisuusvelvollisuuden alue koskee mm. sekä katujen rakentamista ja kunnossapitoa että kiinteistönomistajan vastuuta.

Kaupungilla on ollut tieto siitä, että urakoitsijan suorituksessa on virhe, joka liittyy kivien korkeusasemiin. Tämä ilmenee vastaanottopöytäkirjasta (2017).

Edellä esitetyn perusteella kaupunki katsoo, ettei kaupunki pysty tässä tapauksessa näyttämään, että hakijan kompastuminen olisi johtunut sellaisesta seikasta, josta kaupunki ei olisi ollut velvollinen huolehtimaan.

Hakijalla on näyttötaakka vahingosta. Hakija ei ole osoittanut, että juuri kompastumisesta olisi aiheutunut vahinkoa. Näin ollen hakijalle ei suoriteta korvausta siitä vahingosta, josta hakija vaatii vahingonkorvausta.

Asiassa ei ole tullut esille mitään sellaista uutta tietoa tai selvitystä, joka antaisi aihetta aikaisemman päätöksen muuttamiseen.

Lopputulos

Helsingin kaupunki ei ole asiassa vahingonkorvauskorvausvelvollinen.

Kaupunkiympäristölautakunta katsoo, että lakipalvelut-yksikön päällikön päätöksen lopputulosta ei ole syytä muuttaa.

Sovellettu lainsäädäntö

Maankäyttö- ja rakennuslaki (5.2.1999/132) 83 §, 84 §, 85 §, 86 §.

Vahingonkorvauslaki (31.5.1974/412) 2:1 §.

Esittelijä

kaupunkiympäristön toimialajohtaja
Mikko Aho

28.04.2020

Lisätiedot

Liisa Mäkelä, lakimies, puhelin: 310 22093
liisa.makela(a)hel.fi

Liitteet

1 Salassa pidettävä (JulkL 24 § 1 mom 25 k.)

Muutoksenhaku

Kunnallisvalitus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös

Otteet

Ote

Oikaisuvaatimuksen tekijä

Otteen liitteet

Esitysteksti

Kunnallisvalitus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös

Päätösehdotus

Päätös on ehdotuksen mukainen.

Esittelijän perustelut

Oikaisuvaatimuksen käsittelyn edellytykset

Kuntalain (410/2015) 137 §:n mukaan kunnan viranomaisen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen oikaisua. Oikaisuvaatimuksen ja kunnallisvalituksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen) sekä kunnan jäsen. Tässä tapauksessa oikaisuvaatimuksen on tehnyt asianosainen.

Kuntalain 134 §:n mukaisesti oikaisuvaatimus tehdään toimielimen alaisen viranomaisen päätöksestä asianomaiselle toimielimelle. Kuntalain 138 §:n mukaisesti oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätös on lähetetty hakijalle tiedoksi sähköpostitse 14.6.2019. Oikaisuvaatimus kaupunkiympäristölautakunnalle on saapunut 26.6.2019 eli säädetyssä määräajassa.

Esittelijä

kaupunkiympäristön toimialajohtaja
Mikko Aho

Lisätiedot

Liisa Mäkelä, lakimies, puhelin: 310 22093
liisa.makela(a)hel.fi

Liitteet

Muutoksenhaku

Kunnallisvalitus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös

Otteet

Ote

Oikaisuvaatimuksen tekijä

Otteen liitteet

Esitysteksti

Kunnallisvalitus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös

Päätöshistoria

Kaupunkiympäristön toimiala Hallinto Hallinto- ja lakipalvelut Lakipalvelut Yksikön päällikkö 13.06.2019 § 193

HEL 2018-008678 T 03 01 00

Päätös

Lakipalvelut-yksikön päällikkö päätti hylätä hakijan vahingonkorvausvaatimuksen.

Päätöksen perustelut

Vahingonkorvausvaatimuksen mukaan hakija on kompastunut 7.8.2018 klo 7.30 Tyynenmerenkatu 2 kohdalla. Kompastumisen aiheutti rikkinäinen katukiveys. Hakijan toimittamien kuvien perusteella on havaittavissa, että kiviä on jonkin verran siirtynyt pois paikoiltaan ja yksittäisiä kiviä mahdollisesti puuttuu kokonaan. Hakija on esittänyt kaupungille vielä yksilöimättömän vahingonkorvausvaatimuksen kivusta ja särystä.

Kunnossapitolaki edellyttää kaupunkia pitämään kadut liikenteen tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa. Kunnossapidon tason määräytymisessä otetaan huomioon kadun liikenteellinen merkitys, liikenteen määrä, säätila ja sen ennakoitavissa olevat muutokset, vuorokaudenaika sekä eri liikennemuotojen tarpeet sekä terveellisyys, liiketurvallisuus ja liikenteen esteettömyys.

Helsingissä kadut ja kevyen liikenteen väylät jaetaan kolmeen hoitoluokkaan katuluokituksen sekä väylän vilkkauden mukaan. Pääkadun ja erittäin vilkkaan liikenteen väylän (I-luokan kadun) päällysteessä ei ole vaurioita yksittäisiä viivahalkeamia lukuun ottamatta ja urasyvyys on vähäinen. Kokoojakadun ja vilkasliikenteisen kevyen liikenteen väylän (II-luokan kadun) päällysteessä voi olla lieviä vaurioita ja se voi olla

28.04.2020

kulunut, mutta urasyvyys ei saa olla huomattava. Tonttikadun ja vähäliikenteisen kevyen liikenteen väylän (III-luokan kadun) päällysteessä sallitaan vaurioita kohtuullisin määrin, mutta ne eivät saa aiheuttaa vaaratilanteita. Kadun kunnossapito käsittää muun muassa katurakenteiden kunnossapidon, kuten rikkoutuneen päällysteen korjaamisen tai uudelleen päällystämisen.

Vahinkopaikan jalkakäytävä on luokiteltu kokoojakaduksi ja vilkasliikenteiseksi kevyen liikenteen väyläksi (II-luokan kaduksi). Pelkkä Tyynenmerenkadun kiveyksen lievästi vaurioitunut kunto ja kuoppa siinä ei yksistään aiheuta vahingonkorvausvastuuta kaupungille kadunpitäjänä. Kaupungin vahingonkorvausvastuu aktualisoituu vain, mikäli kaupunki on laiminlyönyt pitää kadun jalankulun tarpeiden edellyttämässä tyydyttävässä kunnossa. Laki kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta ei sääntele tyhjentävästi kaikkea. Katupäällysteiden laatuvaatimuksista mittayksiköissä (cm) ei ole olemassa kaupunkia sitovaa lakia tai normia. Kadunpitäjänä kunta määrittelee yleisen katujen kunnossapidon palvelutason ja siihen liittyvät laatuvaatimukset. Kaupunki on antanut sanalliset määreet laatuvaatimusten tulkinnaalle hoitoluokitusten kuvauksissa. Vahinkopaikan (II-luokan kadun) jalankulun tarpeita tyydyttävä kunto säilyy, mikäli päällyste on kulunut ja siinä esiintyy lieviä vaurioita, ja urasyvyys on vähäisempi kuin huomattava.

Kompastuminen on sattunut alueella, joka on vielä kohtuullisen uusi ja se on osittain vielä rakennettavana. Kiveys, jossa vahinko on sattunut on myös uusi ja sillä on ollut vielä vahingon sattuessa rakennuttajan takuu voimassa. Takuu ei kuitenkaan ole sisältänyt velvollisuutta tarkkaila kiveyksen kuntoa. Helsingin kaupunki on tehnyt korjaustarpeesta ilmoituksen rakennuttajalle 10.8.2019 saatuaan ilmoituksen kiveyksen korjaustarpeesta. Tämän jälkeen kiveys on korjattu. On kuitenkin mahdollista, että kaupungin olisi tullut tarkkailla aluetta huolellisemmin ja näin ollen on mahdollista, että kaupunki on laiminlyönyt velvollisuutta pitää katu tyydyttävässä kunnossa.

Hakijaa ollaan 7.3.2019 pyydetty toimittamaan lääkärinlausunto, jonka perusteella voidaan todeta kompastumisesta aiheutunut vamma sekä siitä aiheutunut kivun ja säryn aste. Hakija on toimittanut tämän jälkeen 28.3.2019 päivätyn lääkärin lausunnon, jonka mukaan särky näyttäisi johtuvan viime kesänä sattuneesta kaatumisesta. Kipu jatkuu edelleen. Lausunnosta ei käy ilmi vamman tarkkaa diagnoosia tai tapahtumapaikkaa tai -aikaa.

Vahingonkorvausvastuu edellyttää tuottamusta tai laiminlyöntiä. Tämän lisäksi laiminlyönnillä ja vahingolla tulee olla syy-yhteys. Hakijan toimittama lääkärinlausunto on päivätty 28.3.2019 eli noin puoli vuotta tapaturman sattumisen jälkeen. Lääkärin lausunnosta ei käy ilmi vamman

tarkkaa diagnoosia, tapahtumapaikkaa tai -aikaa. Näin ollen yhä jatkuvan kivun ja elokuussa 2018 sattuneen tapaturman syy-yhteyttä ei voida varmasti todeta.

Hakija ei ole esittänyt muita lääkärintlausuntoja koskien kompastumistaan. Näin ollen voidaan olettaa, ettei vamma ole ollut sellainen, joka olisi vaatinut lääkärinthoitoa tapaturman sattumisen jälkeen. Liikennevahinkolautakunnan normien ja ohjeiden, henkilövahinkoasiain neuvottelukunnan suositusten ja hakijan vammankuvauksen perusteella kaupunki katsoisi syy-yhteyden olemassa olosta huolimatta aiheutuneen vamman olevan vähäinen henkilövahinko. Tällaisesta vähäisestä henkilövahingosta, joka ei vaadi sairaalahoitoa ja paranee alle kahdessa viikossa ei lähtökohtaisesti makseta korvausta.

Kaupunki katsoo edellä esitetyin perustein, että se on mahdollisesti laiminlyönyt kunnossapitolain mukaisia velvollisuuksiaan, mutta henkilövahingon ollessa vähäinen ja tapaturman ja yhä jatkuvan kivun ja säryn syy-yhteyden ollessa epäselvä, hakijalle ei suoriteta korvausta kivusta, särystä ja tilapäisestä haitasta.

Sovelletut oikeusohjeet

Vahingonkorvauslaki (412/1974) 2 luku 1 §

Laki kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta (669/1978) 1–4 §

Kaupunkiympäristön toimialajohtajan päätös 21.6.2017 § 57

Lisätiedot

Katriina Pönkä, lakimiesharjoittelija, puhelin: 09 310 22765
kyp.korvausasiat(a)hel.fi